

РЕШЕНИЕ

№ 12030

гр. София, 26.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в публично заседание на 12.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **12072** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс вр. чл. 84 ал.4 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ .

Образувано е по жалба на Махбуб А. С. , ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , в С., гражданин на Сирийска арабска република, срещу Решение № 4738 от 03.09.2025 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.78, ал.5, вр. чл.48 ал.1 т.1, вр. чл.12, ал.2, т.4 от ЗУБ е отнет предоставения му с Решение № 3172 от 04.05.2022 г. хуманитарен статут.

Жалбоподателят навежда твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение поради неправилно приложение на закона. Посочва отделни противоречия в оспореното решение, като счита, че административният орган не разполага с компетентност да извършва преценка дали е извършено престъпление, при липса на влязла в сила осъдителна присъда. Твърди, че пребивава в Република България въз основа на предоставен хуманитарен статут заедно със семейството си. Не е извършвал нарушения или престъпления, работи на трудов договор. Визира неправилно приложение на основанието по чл.17, пар.1, б. „б“ от Директива 2011/95/ЕС за изключване от субсидиарна закрила. Цитира практика на Съда на Европейския съюз.

В жалбата и в хода на съдебното производство поддържа, че не е извършил престъпление и не е наказан с влязла в сила присъда, Намира за немотивирано становището, че представлява заплаха за обществото и общественения ред. Претендира отмяна на обжалваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв.А. Поддържат жалбата и молят да бъде отменен оспореният акт.

Ответникът – председателят на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/, редовно призован, не се явява, представлява се от юрисконсулт К., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение.

Административен съд – София град, след като обсъди становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 3172 от 04.05.2022 г. на председателя на ДАБ е предоставен хуманитарен статут на Махбуб А. С. , ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на Сирийска арабска република, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 3, във връзка с чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

С вх. № КП-04-723 от 03.02.2025 г. в ДАБ е постъпило писмо от Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ (ГДБОП), с което се уведомява ДАБ, че група лица, граждани на трети страни, между които и Махбуб А. С. , са привлечени като обвиняеми по досъдебно производство (ДП) № 235/2024 г. по описа на ГДБОП-МВР, пр. пр. № 7757/2024 г. по описа на СПП, за това, че в периода от м. март 2023 г. до 19.09.2024 г. са участвали в организирана престъпна група (О.) с користна цел – за получаване на финансови средства - престъпление по чл. 321, ал.3, т.2, вр. ал.2 от НК.

Представено е Постановление за привличане на обвиняем от 03.10.2024 г. /лист 115-117 от делото/ по отношение на Махбуб А. С., съгласно което за периода от неустановена дата на месец март 2023 г. до 19.09.2024 г. в [населено място] е участвал в организирана престъпна група, ръководена от С. Така А., като групата е създадена с цел да извършва престъпления по чл.281 от НК и с користна цел – да получава финансови средства.

Въз основа на постъпилите данни от ГДБОП с докладна записка с вх.№ КП-02-187/11.02.2025 г. на директора на Дирекция „КПМЗ“ е образувано административно производство за отнемане на предоставения хуманитарен статут на жалбоподателя.

От ДАНС е постъпило становище, че не възразява да бъдат предприети действия за отнемане на предоставената международна закрила в Р.България на Махбуб А. С..

Проведено е интервю на 22.07.2025 г. с жалбоподателя, при което в присъствие на преводач е заявил, че не знае какви са причините за образуваното производство за отнемане на предоставения му хуманитарен статут, но излага съмнения, че е възможно да е свързано със задържането му под стража за около пет месеца по повод на образувано срещу него наказателно производство. Изложил е съображения, че е несправедливо обвинен и не е извършвал криминални деяния.

Административният орган е отчел обстоятелството ,че липсват предпоставки за прилагане на принципа „забрана за връщане“, тъй като не са налице предпоставките на чл.4 ал.3 от ЗУБ , респективно чл.33 ал.2 от Женевската конвенция. Изискана е информация за актуалната обстановка в държавата по произход – С. и е прието, че завръщането в С. е физически достъпно и не съществува непренебрежима степен на риск от безогледно насилие. Не се установяват разширенията, дадени в Тълкувателно дело на Съда на Европейските общности /С./ от 17 февруари 2009 по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на СЕС от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл.15 б.“в“ от Директива 2011/95/ЕС, които се преценяват единствено на нормата на чл.9 ал.1 т.3 от ЗУБ.

Издадено е оспореното Решение № 4738 от 03.09.2025 г. на председателя на ДАБ-МС, с което на основание чл. 78, ал. 5 от ЗУБ е отнет предоставеният с Решение № 3172/04.05.2022 г. хуманитарен статут на Махбуб А. С. , ЛНЧ [ЕГН].

В хода на съдебното производство е приета административната преписка. От ответника е представена и актуална справка, относно обществено –икономическата обстановка към

17.12.2025 г. в С., заверено копие на протокол за разпит на свидетел от 10.02.2025 г. по досъдебно производство № 236/2024 г. по описа на ГДБОП.

От жалбоподателя са представени статии от онлайн издания, относно обстановката в област Д., С., в която е пребивавал, преди установяването му в България. Приети са копие на извършена графическа експертиза от 29.09.2024 г., свидетелство за съдимост, удостоверение за семейно положение на жалбоподателя, както и трудов договор и длъжностна характеристика.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното: Жалбата е депозирана в преклузивния срок по чл.84 ал.4 от ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна, поради следните аргументи: Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - председателят на ДАБ, съобразно правомощията му, посочени в разпоредбата на чл.48 ал.1 т.1 и чл.78 ал.5 от ЗУБ.

Същият е издаден в предвидената от закона писмена форма съгласно чл.59 ал.2 от АПК и съдържа фактически и правни основания. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила Жалбоподателят е уведомен за образуваното производство и със същият е проведено интервю в присъствие на преводач.

Оспорваният акт е постановен в съответствие и с материалния закон.

Съгласно чл.17 ал.4 от ЗУБ предоставен хуманитарен статут се отнема, когато по отношение на чужденеца се установи наличието на основание по чл. 12, ал. 2 или чл. 13, ал. 1, т. 6 и т. 7.

На основание чл.12 ал.2 т.4 от ЗУБ хуманитарен статут не се предоставя на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за обществото или за националната сигурност.

Безспорно е, че административният орган е сезиран с посочената информация от ГДБОП, относно жалбоподателя и други лица с предоставен хуманитарен статут, за които са повдигнати обвинения за участие в организирана престъпна група. В този смисъл са налице нови данни по смисъла на чл.78 ал.1 от ЗУБ, въз основа на които законосъобразно е образувано административно производство за преразглеждане на предоставения хуманитарен статут на жалбоподателя.

От материалите по делото се установява, че Махбуб А. С. е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл.321 ал.3 т.2 от НК участие в организирана престъпна група – структурирано трайно сдружение на три и повече лица с цел да вършат съгласувано в страната и чужбина престъпления по чл.281 от НК, за които е предвидено наказание – лишаване от свобода повече от три години. За престъплението с цитираната правна квалификация се предвижда наказание лишаване от свобода повече от пет години, поради което същото представлява тежко престъпление по смисъла на чл.93 т.7 от НК. От приетото като писмено доказателство заверено копие на протокол за разпит на свидетел- служител в ГДБОП И. Б. И., проведен на 10.02.2025 г. , съдът констатира, че са налице данни, затова че участниците в организираната престъпна група са превеждали мигранти от С. през българо-турската граница до България, а по –късно след определен престой са ги извеждали извън страната ни. Конкретно се сочи, че жалбоподателят е ангажиран с прехвърлянето на парични средства между отделните участници в групата, като адресът, на който е регистриран Махбуб А. С. – [населено място], [улица], вх.Б, ет. 5, ап.5 се осъществява разплащането с участниците в престъпната група.

Действително наказателното производство все още е висящо и по отношение на жалбоподателя няма влязла в сила присъда за деянието, за което е привлечен като обвиняем.

Привличането на едно лице като обвиняем по реда на чл.219 ал.1 от НПК предполага наличието на събрани достатъчно доказателства за виновността на определено лице в извършване на

престъпление от общ характер и липсата на някои от основанията за прекратяване на наказателното производство, който извод следва и от текста на самата разпоредба.

Изводът на административния орган, че са налице основанията на чл.12 ал.2 т.4 предложение 1 от ЗУБ е законосъобразен и обоснован.

Съгласно цитираната норма хуманитарен статут не се предоставя на чужденец, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за обществото. Посочената норма, транспонира разпоредбата на чл.17 параграф 1 б.“г“ от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г., съобразно, която гражданин на трета държава или лице без гражданство се изключват от кръга на лицата, които отговарят на условията за субсидиарната закрила, ако съществуват сериозни основания да се счита, че съответното лице представлява заплаха за обществото или за сигурността на държавата-членка, в която се намира.

Понятието "обществен ред" се свързва със защита на обществото и се тълкува от Съда на ЕС в смисъл, че предполага, освен смущаване на обществения ред, каквото е всяко нарушение на закона, така и всяка действителна, настояща и достатъчно сериозна заплаха, която засяга основен обществен интерес. При преценката на тези понятия е релевантно всяко физическо или правно обстоятелство, свързано с положението на съответния гражданин на трета страна, което може да изясни дали личното поведение на това лице представлява такава заплаха.

Административният орган подробно е изследвал социалните, трудовите и семейни връзки на сирийския гражданин. По делото не е спорно, че жалбоподателят е семеен и отглежда 5 деца, които са се адаптирали към начина на живот в Република България, предвид продължителния период на престоя им в страната. Тези факти, обаче правилно са преценени, че не са достатъчно основание за прекратяване на производството за отнемане на предоставения хуманитарен статут.

Административният орган е изходил от поведението на Махбуб А. С., който е предоставил подвеждаща информация в проведеното интервю на 22.07.2025 г., относно адресът му на пребиваване. Констатирал е, че обявеният адрес в НБД „Население“ е в [населено място], [улица], вх.Б, ет.5, ап. 15 и този адрес не е адресът, на който пребивава жалбоподателят. Последният е посочил друг адрес в [населено място] - [улица], ет.2, ап.3, на който не е адресно регистриран, което обстоятелство несъмнено създава риск от укриване. Предвид този факт, не би могло да се приеме, че жалбоподателят е добросъвестен. В тази насока са и констатираните от съда противоречия относно установяване на трудовата заетост на жалбоподателя. Пред административният орган, същият е заявил, че е работил в завод за алуминии от 20.06.2022 г. до август 2024 г., в края на интервюто твърди, че работи и има трудов договор, а в съдебното производство е представен трудов договор от 23.06.2022 г. със „Самент инженеринг“ ЕООД, за който се твърди че е действащ и към момента. Прави впечатление, че трудовият договор и длъжностната характеристика са на български език, без придружен превод на арабски/английски/, но са подписани от жалбоподателя, като не е ясно по какъв начин е извършен превода на текста. В този контекст съдът съобрази, че жалбоподателят не владее български език и в настоящото производство бе назначен преводач.

Тези факти наред с повдигнатото обвинение, макар и да няма влязла в сила присъда по отношение на чуждия гражданин, несъмнено водят до извода, че са налице сериозни основания да се предполага, че жалбоподателят представлява заплаха за обществото.

Липсата на влязла в сила присъда по образуваното наказателно производство срещу жалбоподателя не обуславя неправилност на извода за наличие на основание за отнемане на предоставения хуманитарен статут, така както се твърди от процесуалния му представител. Хипотезите, визирани в чл.12 ал.2 т.4 от ЗУБ и чл.17 параграф 1 б.“б“ и б.“г“ от Директива 2011/95/ЕС изискват наличие на сериозни основания да се предполага, че лицето е

извършило тежко престъпление , респективно представлява заплаха за обществото или за сигурността на държавата-членка, в която се намира. В случая, както се посочи, такива сериозни и разумни основания са установени по несъмнен начин.

При обсъждане на принципа "non refoulement" - забрана за връщане по смисъла на чл.4 ал.3 от ЗУБ и чл. 33, ал. 1 от Женевската конвенция от 1951 г., административният орган принципно правилно е съобразил, че съгласно чл.4 ал.4 от ЗУБ от правата по ал. 3 не може да се ползва чужденец, получил закрила, за когото има основания да се смята, че представлява опасност за националната сигурност или който, веднъж осъждан с влязла в сила присъда за тежко престъпление, представлява опасност за обществото.

Правилно е преценен и факта, че данните от висящото наказателно производство следва да бъдат разгледани именно и в хипотезата, в която чуждият гражданин представлява заплаха за обществото.

Повдигнатото обвинение за извършено престъпление от общ характер, изразяващо се в участие в организирана престъпна група, с цел транспортиране на мигранти, преминали нелегално държавната граница на страната и настаняването им временно на територията на [населено място], и последващото им извеждане в посока 3. Европа, срещу пари, правилно е квалифицирано от административния орган, като сериозно основание, за да се предположи, че лицето представлява заплаха за обществото.

С оглед изложените оплаквания на жалбоподателя за изключително влошеното положение и продължаващите бойни действия на територията на родния му град, съдът следва да отбележи, че с процесното решение не е постановено връщане до територията на произход, а е отнет предоставеният хуманитарен статут.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение на Председателя на ДАБ е правилно и законосъобразно, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изложеното, Административен съд – София-град, Трето отделение, 61-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Махбуб А. С., [дата на раждане] , в С., гражданин на Сирийска арабска република, срещу Решение № 4738 от 03.09.2025 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.78, ал.5, вр. чл.48 ал.1 т.1, вр. чл.12, ал.2, т.4 от ЗУБ е отнет предоставения му с Решение № 3172 от 04.05.2022 г. хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: